

שבת בהן מערב שבת, אין דנין אותו כארבע אמות.

מעשה שבאו חכמים אלו מפלנדרסין [שם מקום] והפליגה **ספינתם בים** בשבת, ויצאו חוץ לתחום.

רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה הלכו את כולה של הספינה.

רבי יהושע ורבי עקיבא לא זזו מארבע אמות, מפני שרצו להחמיר על עצמם²!

קיימא לן כרבי יהודה לקמן דף מה א, שהנמצא בתוך תחומה של עיר בין השמשות, ודעתו ליכנס לעיר, הרי אף שאינו יודע שהוא נמצא בתוך תחום העיר, הרי זה קנה שביתה בעיר, והרי הוא כאחד מבני העיר. אבל אם הוא חוץ לתחום קנה שביתה במקומו.

פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה.

אמרו לו לרבן גמליאל: מזה אנו לירד מן הספינה לתוך העיר, כלומר: ששאלוהו, אם כבר היו בתוך תחום העיר בבין השמשות, שאם היו בתחום העיר יכולים הם לירד לעיר ולילך בה וחוצה לה כשאר בני העיר [על פי רש"י ורבינו יהונתן].

אמר להם: מותרים אתם, שכבר הייתי

ג. השובת בתוך היקף מחיצות, כל ההיקף כולו כארבע אמות, ויש לו אלפיים מן המחיצות ואילך.

מי שהוציא וזהו נכרים בשבת חוץ לתחום, או שהוציא וזהו חוץ לתחום **רוח רעה** שאחזתו [שנכנס בו שד ונטרפה דעתו], **אין לו חוץ לתחום אלא ארבע אמות בלבד**. [אבל ארבע אמות יש לו. שאין לך אדם שאין לו ארבע אמות להלך בהם].

החזירוהו — הנכרים או רוחו הרעה — ביום [מאיר] לתוך התחום, **כאילו לא יצא**, וכל העיר חשובה לו כארבע אמות כבתחילה, ויש לו חוצה לעיר אלפיים אמה לכל רוח. [ולא מיירי מתניתין אלא בהוציא וזהו לאונסו, ובהחזירוהו לאונסו. ודין יצא לדעת, וחזר לדעת יתבאר בגמרא בסמוך].

הוליכוהו — הנכרים או רוחו הרעה — לעיר **אחרת** שהיתה מוקפת מחיצות, או שנתנוהו **בדיר של בהמות או בסהר** [דיר גדול לבהמות של העיר, רש"י לעיל דף יח א] שהן מוקפין והיקפן גדול:

רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומרים: מהלך את כולה. שהואיל ומוקפין הן מחיצות הרי הן כארבע אמות, ואף על גב שלא שבת בהן מערב שבת¹.

רבי יהושע ורבי עקיבא אומרים: אין לו שם אלא ארבע אמות, שהיקף מחיצות שלא

2. אף דקתני הך לישנא: "שרצו להחמיר על עצמן", פליגי הני תנאי על רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה. וביאור שיטות התנאים בענין

1. נחלקו הראשונים בדעת רבן גמליאל, אם מיקל רק ביצא לאונסו, או אף ביצא לדעת, הובאו דבריהם בתוספות רבינו עקיבא איגר שעל משנה זו